

MY STORY

By a 15 year old from Afghanistan, written in Pashto

I came from Afghanistan to Iran by air with my uncle. I wanted to go to Europe and get a passport there. I like the peaceful life there. There was no peace back in our homeland. There was war in our country. I wanted to go to a country where I could get an education.

When I went to the Turkey border, I was beaten, but anyway, I got to Turkey and stayed there in a refugee center. Then I went to Istanbul, and then from Turkey to Greece and eventually from Greece to Bulgaria. I was in a refugee camp for 2-3 days. Afterwards, the police arrested me, and they beat us a lot. We were detained for 15 days.

When I was released, I spent 2 months in Bulgaria. It was a very tough situation. The police and the people were not good. We had to spend 7 days in a camp. We went 2-3 days without any food or water.

Then I moved to Serbia. I spent 8 months in a camp in Serbia. There were many refugees in Serbia. Serbia was better for refugees than Bulgaria. They would provide support to the refugees. I wanted to leave legally. I could have gone through Hungary, but it was very dangerous. There was fear of animals, police, and even death.

When I was able to go legally, I spent two months in a camp in Hungary and then moved to a free camp. Soon, I met some Americans there. They wanted me to write down my story.

زه د افغانستان اوسيدونكى يم. زه د افغانستان نه هوايي ايران ته راغلى يم له خپل تره سره. ما غوښتل چې زه اروپا ته راشم او پاسپورټ واخلم او د دوى زندگي مې خوبېدله او زمونږ په هيواد كې امن نه وو، جنگونه وو، ما غوښتل چې زه يو داسې هيواد ته لاړ شم چې درس ووايم. كله چې مې 3 د تركي بورډر ته ووهل، ما په كې وهل هم وخورل خو زده تركي ته راغلم. زه پر مسافر خانه كې ووم. بيا له هغه ځاى نه

استنبول ته راغلم، د ترکی نه مي 3 د يونان په طرف ووهل او په دريم گيم د يونان له طرفه بلغاري ته راغلم. 3 ورځي که 4 ورځي په مسافرخانه کي ووم، بيا زه پوليسو ونيولم، مونږ يې سخت ووهلو، 15 په بند کي ووم. کله چي د بند نه ازاد شوم 2 مياشتي په بلغاريه کي ووم. سخت حالت وو، پوليس يې بنه نه وو. خلک يې بنه نه وو. په کيمپونو کي به مو 7 ورځي تيرولي. دوه دري ورځي په تنده ولگه به مو تيرولي. ومي کولي شول چي سربيي ته راشم. په سربيه کي مي 8 مياشتي په بند کي تيري کړي. زيات مهاجر په سربيا کي وو. بلغاريي ته سربيه د مهاجرينو په باره کي ډير بنه وو. مهاجرينو سره يې ډير کومک کولو خو بعد ما غوښتل چي کسيم ونه وهم او قانوني لار شم. کسيم مي د هنگري په لار وهلي شو خو ډير خطرناک لاره وه، هم د ځناورو ډار، هم د پوليسو ډار او هم مرگ. کله چي مي وکولي شول قانوني لار شم، دوه مياشتي په هنگري کي بند کمپ کي تيرکړلو بعد له 2 مياشتو ما وکولي شول چي ازاد کمپ ته لار شم.

په ډير لږ وخت کي ما له امريکا خلکو سره ملاقات وکړی شو. هغوی دا داستان راباندې وليکو.